

Patrimoni Cultural Immaterial alimentari

El concepte patrimoni cultural immaterial sorgí a la dècada dels anys 1990, i quedà definit com a gresol de la diversitat cultural de la humanitat i la seva conservació el 2003 en la Convenció per la Salvaguarda del Patrimoni Cultural Immaterial.

El contingut de l'expressió "patrimoni cultural" ha canviat bastant en les últimes dècades, degut en part als instruments elaborats per la UNESCO. El patrimoni cultural no es limita a monuments i col·leccions d'objectes, sinó que comprèn també tradicions o expressions vives heretades dels nostres avantpassats i transmeses als nostres descendents, com tradicions orals, arts de l'espectacle, usos socials, rituals, actes festius, coneixements i pràctiques relatius a la naturalesa i l'univers, i sabers i tècniques vinculats a l'artesania tradicional.

La UNESCO va declarar el 2013 la Dieta Mediterrània com a patrimoni cultural immaterial de la humanitat. <https://ich.unesco.org/en/RL/mediterranean-diet-00884>

En la seva introducció esmenta que *La dieta mediterrània inclou un conjunt d'habilitats, coneixements, rituals, símbols i tradicions relacionades amb les collites, la recol·lecció, la pesca, la cria d'animals, la conservació, l'elaboració, la cuina i, en particular, la compartició i el consum d'aliments.*

Aquest esment ja indica que el patrimoni cultural immaterial inclou les activitats i processos relacionats amb els aliments. Són les activitats, oficis vinculats al conreu d'aliments o sistemes ramaders.

Els inventaris del patrimoni cultural immaterial

Són projectes d'identificació, recerca, difusió i promoció dels elements del patrimoni cultural immaterial que es manifesten a un territori concret amb un context geogràfic i social singular i comú.

Els promotors dels Inventaris són diversos, institucions públiques, associacions, persones individuals, però tots ells segueixen els criteris definits per la UNESCO.

Una altra característica és que compte amb la participació directa dels ciutadans i ciutadanes els quals són els testimonis vivents i transmissors dels usos i costums. Això fa possible revertir els coneixements generats en la pròpia comunitat, prendre consciència del valor del nostre patrimoni cultural i establir mesures per a la seva transmissió a les generacions futures.

L'inventari és l'eina per assegurar la identificació del patrimoni. Ens permet identificar i definir aquestes manifestacions culturals, que anomenarem element, amb unes dades bàsiques. La identificació és el primer pas per a la salvaguarda, tot i que s'emmarquen en un procés més ampli de recerca, sensibilització, transmissió i difusió del patrimoni cultural.

Actualment tenim els inventaris de les següents àrees geogràfiques:

- El Montseny: <https://parcs.diba.cat/web/el-patrimoni-cultural-immaterial-del-montseny>
- Terres de l'Ebre: <http://ipcite.cat/>
- Penedès: <http://immaterialpenedes.cat/>
- Vallès: <http://immaterialvalles.cat/>
- Priorat: <http://ipcip.cat/>
- Gavarres: <http://immaterialgavarres.cat/>